

Deze maand is het precies 65 jaar geleden dat de eerste Molukkers naar Nederland kwamen. Op 21 maart 1951 arriveerde het eerste van de twaalf troepenschepen met in totaal 12.500 passagiers. De vierduizend voormalige KNIL-militairen (Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger) en hun gezinnen kwamen 'tijdelijk' (voor zes maanden) naar Nederland, maar de belofte terugkeer naar het moederland bleef uit.

65 jaar geleden: Molukkers onder dak in Huizen

Fest bij de onthulling van het monument - aan de Gemeenlandsaan - voor de eer

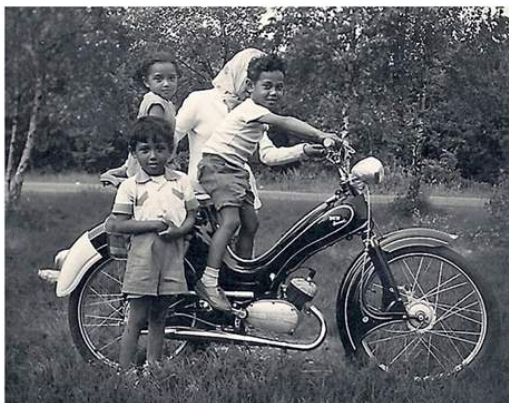

Eddie de Paepe
e.de.paepe@hollandmedia.combinatie.nl

Huizen * Voor de 'Ambonezen', zoals de nieuw aangekomenen destijds werden genoemd, waren vanwege de woningnood geen gewone huizen voor handen. Daarbij werd er in het begin nog vanuit gegaan dat ze zouden terugkeren naar de Molukken. De regering wilde de 'Ambonezen' ook zoveel mogelijk bij elkaar houden, weg van de Nederlandse samenleving. Vandaar dat een groot aantal complexen van het Rijk werd vrijgemaakt en omgebouwd tot doorgaans primitieve woonoorden.

Verspreid over het hele land werden negentig kazernes, opleidingsinstituten, gevangnissen, kampementen voor werkverschaffing, kloosters, villa's en zelfs voormalige Duitse concentratiekampen (Vught en Westerbork) in gebruik genomen. De woonoorden bevonden zich in principe buiten de bebouwde kom. Dat gold ook voor 'Kamp Almère', gelegen in het bos aan de Oud Bussumerweg in Huizen. Hier werd 65 jaar geleden een groep van zo'n driehonderd Molukkers ondergebracht, zestig gezinnen en een klein aantal vrijgezellen. De huisvesting was Spartaans. Twaalf koude en kale houten barakken, met gemeenschappelijke keukens en wasruimten zonder warm water. De bewoners mochten

niet werken en kregen van de regering een schamele toelage. Harry Dirk Nendissa (1941) is een van de oud-bewoners van Kamp Almère die aan het woord komen op de informatieve website van de 'Stichting 60 jaar Molukkers Huizen'. Als kind was hij indertijd een van de passagiers van het transportschip 'Kota Inten'. „Wij hadden ons eigen bestek in onze borstzak”, herinnert hij zich van de overtocht naar Nederland. „We kregen meestal Indisch eten, maar ik vond de rijst te papperig. We deden ook veel spelletjes aan boord en er waren ook bokswedstrijden. De overtocht duurde ongeveer drie weken.” Nendissa was tien jaar toen hij in Nederland aankwam. „Ik mocht

**Molukkers
in Huizen**

te generatie 'Huizer' Molukkers, maart 2014.

FOTO STUDIO KASTERMANS; OVERIGE ARCHIEFFOTO'S STICHTING 60 JAAR MOLUKKERS HUIZEN

meten naar de derde klas op de Julianaschool. En uiteraard met z'n allen lopend naar school. Mijn eerste schooljuf was juffrouw De Bruin en daarna juffrouw Deventer en meester Van Vliet. In de zesde klas kregen wij meester Asmus, 'pruimpje' was zijn bijnaam." Het gezin woonde in kamer 41 van barak F, waarin zeven families waren gehuisvest. Ondanks dat Kamp Almere buiten de bebouwde kom lag, waren er veel - goede - contacten met Huizers. „Ik had wel goed contact met de Hollanders, meneer Lantinga de beheerder, huisarts Van de Berg, hij was plaatsvervanger van dokter Reuvekamp. Dan had je ook nog visboer Hendrik Honing, bijnaam makreel”, vertelt Nendissa. „Doordat

we iedere dag lopend naar school gingen, mocht je tussen de middag bij Hollandse families eten. Bij familie Vlaanderen en familie Veerman, de mensen waren heel aardig en je was welkom.” De onderlinge banden in de Molukse gemeenschap waren en zijn sterk. Gaandeweg uitte zich dat in eigen gebouwen, instellingen en clubs, zoals een dorpsraad, een kerk (Pniëlkerk), een verenigingsgebouw (Gosepa) en een voetbalclub (sc AH '78). Vanaf 1961 verbeterden de leefomstandigheden in Kamp Almere. Eind jaren zestig begon de regering met het sluiten van woonoord. Elders in het land ontstonden aparte Molukse woonwijken, maar dat wilde de gemeente Huizen niet

in de eigen gemeente niet hebben. Om de integratie te bevorderen kregen de Molukkers her en der in de gemeente huizen toegewezen, eerst op het Harde en in de Zeeheldenbuurt, later onder meer in plan Bovenweg en Stad en Lande. In 1972 verliet het laatste gezin het in 1951 in gebruik genomen 'tijdelijke' woonoord. Sinds 2014 herinneren een gedenkpaneel aan de Oud Bussumerweg en een standbeeld aan de Gemeentelandslaan (bij de Pniëlkerk) aan respectievelijk het voormalige kamp Almere en de eerste generatie 'Huizer' Molukkers. Maandag 21 maart legden vertegenwoordigers van de 'Stichting 60 jaar Molukkers Huizen' bloemstukken op beide plekken.

